

Felülről fúj az őszi szél
(Köteles István – Lantos Krisztina)

Felülről fúj az őszi szél, zörög a fán a falevél,
Ki tudja, ki mondja meg, hogy merre mentél?
Már két este, hogy nem jöttél, szívemben él még a remény,
Egyetlen gyöngyvirágom, hova lettél?

Refrén: Árvább, árvább vagyok, mint a hulló falevél,
Fáj a szívem, felednék,
Nincs énnálam árvább lélek,
Jaj, mit tegyek?

Gyászba borult az életem, temiattad fáj a szívem,
Mért mondtad azt, hogy visszajössz hozzám te még?
Már két este, hogy nem jöttél, szívemben él még a remény,
Egyetlen gyöngyvirágom, hova lettél?

Refrén: Árvább, árvább vagyok, mint a hulló falevél,
Fáj a szívem, felednék,
Nincs énnálam árvább lélek,
Jaj, mit tegyek?

Azt mondják, hogy korhely vagyok,
Hogy én sokat iszogatok,
Mit tegyek? Ez a világ jutott nekem.

Refrén: Árvább, árvább vagyok, mint a hulló falevél,
Fáj a szívem, felednék,
Nincs énnálam árvább lélek,
Jaj, mit tegyek?